

Xin đừng bỏ con

1977

(legato con anima)

Tri Văn Vinh

Dm *p* Dm

ĐK. Chúa! Xin thương thân con, giữa chốn gian

Bb C6

trần, ngàn nôi gian truân, muôn vàn cay

F Dm *f*

đắng. Chúa ! Xin đừng bỏ

C6 Gm

con đơn độc thân cô, chẳng ai thương

Bb A7

tình mang khổ một mình.

Dm Dm

nê, đời lăm ê chề, ai sẽ bênh

đỡ ? Chúa ! Chính nguồn sống

vui, an ủi con người, tăng sức tâm

hồn, cho kẻ trông cậy.

1. Vì đời con đen tối, con cố vươn

2. Nhiều lần con vắng Chúa, chẳng biết trông

lên, sức con đã mòn, nhìn lên Chúa

ai, thất vọng ê chề, lòng con nát

ơi ! Sao ! Chúa vẫn âm

A A

thâm, chẳng thương nhìn đến, Chúa vẫn làm
lòng, chính con nào biết, Chúa thật thương

F A7

p

ngờ, lời con kêu khẩn.
con, dù con bất xứng.

Dm C

f

Nhưng, con vẫn cứ tin, cầu Chúa thiết
Vâng, con vẫn cứ tin, Lời Chúa phán

B^b F

tha, Chúa sẽ thương tình, vì lời than
xưa, chính Lời Uy Quyền, là Lời Vĩnh

A7 Gm

p

khóc. Con tin Chúa nhận
Cứu. Con tin Chúa nhận

F A7

lời, Chúa đã hiểu thấu, Chúa dẫn đưa
lời, chỉ một Lời thôi, Chúa ủi an

Dm (B^b) Rall... A7

f

con, vui từng bước đi.